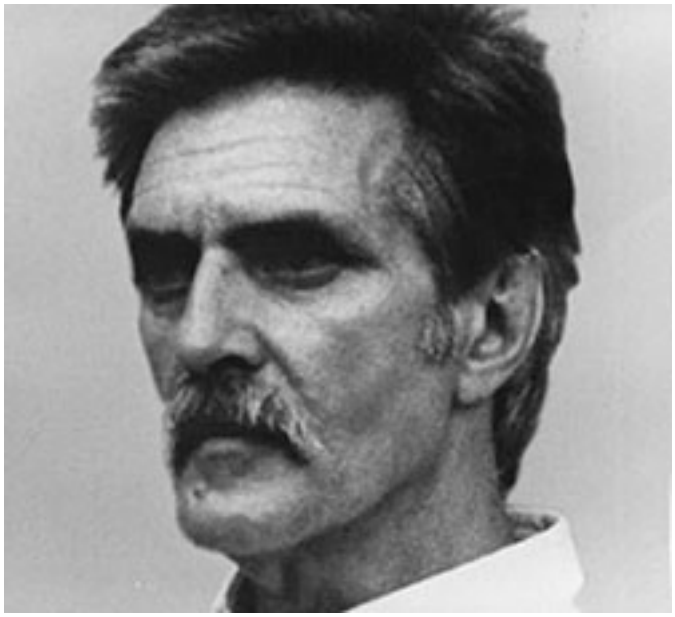

«Τελευταίο "αντίο" για το διδάκτορα του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης και μέλος της Ελληνικής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας από το 1963, Γιάννη Σακελλαράκη, που έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 74 ετών.

Ο Αντώνης Ανηψητάκης, υποψήφιος περιφερειάρχης της Ανεξάρτητης Περιφερειακής Κίνησης «ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, περιβάλλον - άνθρωπος» μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του αρχαιολόγου Γιάννη Σακελλαράκη δήλωσε: «*Η Κρήτη ως πολιτισμική κιβωτός κλαίει τον εραστή της. Παρηγοριέται που θα τον αναπαύσει στα χώματά της*
».

Ακολουθεί η ανακοίνωση των αρχαιολόγων και του προσωπικού των πέντε Εφορειών Αρχαιοτήτων της Κρήτης:

«*Με οδύνη πληροφορηθήκαμε τον αδόκητο θάνατο του επιφανούς αρχαιολόγου, καθηγητή Γιάννη Σακελλαράκη που αφιέρωσε τη ζωή και το επιστημονικό έργο του στην ανάδειξη και την προβολή της αρχαιολογικής και, ευρύτερα, της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κρήτης.*

Δραστήριος ανασκαφέας από νεαρός επιμελητής αρχαιοτήτων και μετέπειτα ως Έφορος και Διευθυντής του Μουσείου Ηρακλείου, αποκάλυψε σειρά αρχαιολογικών θέσεων και ανέδειξε διεθνώς ωρισμένους από τους σημαντικώτερους αρχαιολογικούς χώρους της Κρήτης όπως των Αρχανών, του Ιδαίου Άντρου και της Ζωμίνθου. Στις επάλξεις ως το τέλος, ήταν και πάλι παρών το φετεινό καλοκαίρι στην ανασκαφή του στη Ζώμινθο, παρά το πρόβλημα υγείας που αντιμετώπιζε.

Το σημαντικό και εκτενέστατο επιστημονικό του έργο συμπληρώνεται από την ευρύτερη συγγραφική του δραστηριότητα με αρχαιολογικές πάντα αναφορές, που απευθύνθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία στο κοινό.

Η Κρήτη χάνει ένα γνήσιο τέκνο της, έναν Κρητικό από επιλογή και όχι από καταγωγή, που προώθησε με αφοσίωση την προβολή της σε διεθνές επίπεδο.

Στη σύντροφό του στη ζωή και στο επιστημονικό του έργο, Έφη Σαπουνά - Σακελλαράκη, ευχόμαστε ο χρόνος να απαλύνει την οδύνη για τη μεγάλη απώλεια».

Ποιός ήταν ο Γιάννης Σακελαράκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1936. Πήρε πτυχίο από το Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και υπηρέτησε σε πολλά μέρη της Ελλάδας, στην Κρήτη, στο Μουσείο Ηρακλείου, αρχικά ως επιμελητής (1963-1968) κι αργότερα ως διευθυντής του (1980-1987), αλλά και στην Αθήνα, ως επιμελητής και έφορος των Προϊστορικών Συλλόγων (1970-1980) και υποδιευθυντής (1987-1994) του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Ανέσκαψε στις Αρχάνες, μαζί με τη σύζυγό του, Έφη Σακελλαράκη, καθώς και στο Ιδαίο Άντρο και τελευταία στα Κύθηρα και ανακάλυψε τη Ζώμινθο.

Δίδαξε στα Πανεπιστήμια Αθηνών, Αμβούργου και Χαϊδελβέργης. Δημοσίευσε πολλά βιβλία και άρθρα, κυρίως για τους πρώιμους πολιτισμούς του Αιγαίου. Έδωσε πολλές δεκάδες διαλέξεις σ' όλο τον κόσμο και έλαβε μέρος σε πλήθος συνέδρια και συμπόσια. Υπήρξε μέλος πολλών ελληνικών και ξένων επιστημονικών σωματείων. Βραβεύτηκε δε, μαζί με την Έφη Σακελλαράκη, από την Ακαδημία Αθηνών και τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο του Πανεπιστημίου Κρήτης».